

ved byretten. Det fremhæves særligt, at tilliden til vekslers vil afsvækkes ved en ophævelse af adgangen til hurtig retsforfølgning.

Retsplejerådet er enig med de nævnte organisationer i, at en ophævelse af adgangen til hurtig retsforfølgning i erhvervsforhold vil kunne medføre, at tilliden til vekslens svækkes til skade for kreditgivningens i erhvervslivet. Hensynet til vekselkyldneren taler ikke på samme måde som i forbrugerforhold mod, at den summariske procedure bevares. De erhvervsdrivende vil normalt kunne vurdere betydningen af, at de ved vekseludstedelsen i vid udstrækning afskæres fra at fremkomme med indsigelser, herunder navnlig indsigelser, der hidrører fra den aftale, der var grundlaget for vekseludstedelsen. Det vil generelt også være i skyldnerens interesse, at kreditmulighederne ikke forringes.

Rådet foreslår derfor, at adgangen til at afskære skyldnerens indsigelser i erhvervsforhold opretholdes, men således at den vekselretlige procedure henlægges til fogedretten. Herved undgås det at gennemføre en særskilt veksel-sag ved byretten. Retsplejerådet er opmærksom på, at henlæggelsen af den hurtige retsforfølgning til fogedretten indebærer en forbedring af vekselindehaverens processuelle stilling. Som nævnt vil det imidlertid i almindelighed være også i skyldnerens interesse at befæste tilliden til vekslens, idet finansieringsmulighederne derved tilsvarende forbedres.

Retsplejerådet finder ligeledes, at adgangen til hurtig retsforfølgning vedrørende checks i erhvervsforhold bør bevares fuldt ud, altså også selv om checken er anvendt som kreditmiddel.

Bemærkninger til lovudkastets enkelte bestemmelser.

Til nr. 1.

Efter § 225, nr. 4, behandles sager om vekslers og visse andre gældsbreve, jfr. kapitel 41, ved byret uanset sagens økonomiske værdi.

Retsplejerådet foreslår, at reglerne om hurtig retsforfølgning i kapitel 41 ophæves, jfr. lovudkastets nr. 3. Efter § 478, stk. 1, nr. 7, kan udlæg foretages på grundlag af vekslers og checks. Anlæggelse af sag ved de almindelige domstole vedrørende veksel- eller checkkrav er imidlertid nødvendig i de tilfæl-

de, hvor skyldneren for fogedretten efter den under nr. 6 foreslåede bestemmelse kan fremsætte indsigelser, og fogedretten i medfør af § 501, stk. 3, ikke mener at kunne tage stilling til indsigelserne. Veksel- eller checkindehaveren vil også uanset adgangen til efter § 478, stk. 1, nr. 7, at foretage umiddelbart udlæg på grundlag af vekslens eller checken kunne vælge at anlægge sag om kravet ved de almindelige domstole. Rådet finder imidlertid, at sådanne sager efter ophævelsen af de særlige regler i kapitel 41 bør anlægges efter samme regler som for andre borgerlige sager, således at sagens værdi bliver afgørende for, om sagen skal behandles i 1. instans ved landsret eller byret, jfr. § 225, nr. 1.

Til nr. 2.

Endringen er af redaktionel karakter og skyldes lovudkastets nr. 1.

Til nr. 3.

Reglerne om hurtig retsforfølgning i kapitel 41 foreslås ophævet. Bestemmelserne om afskæring af visse af skyldnerens indsigelser foreslås dog bevaret i veksel-sager uden for forbrugerforhold og i sager om checks, der ikke er benyttet til opnåelse af kredit i forbrugerforhold. Sagerne behandling henlægges til fogedretten, jfr. lovudkastets nr. 6 og 7 samt afsnit 4 i de almindelige bemærkninger. § 443, nr. 1, giver adgang til hurtig retsforfølgning i sager, der anlægges til indfrielse af gældsbreve, når skyldneren inden gældsbrevslovens ikrafttræden den 1. juli 1938 har underkastet sig en sådan retsforfølgning. Denne bestemmelse har ikke længere praktisk betydning. Hurtig retsforfølgning kan nu ikke længere vedtages, men gældsbreve kan gøres umiddelbart eksigible, jfr. § 478, stk. 1, nr. 5. § 443, nr. 3, hjemler endvidere hurtig retsforfølgning i sager, hvor »et i henhold til den danske postlovgivning udstedt postgi-roudbetalingskort indtales«. Bestemmelsen anvendes ikke i praksis og foreslås derfor ophævet.

Til nr. 4.

Forslaget tilsigter ikke nogen realitetsændring i forhold til den gældende bestemmelse i § 478, stk. 1, nr. 7. Bestemmelsen henviser imidlertid til reglerne i § 443, nr. 2 og 3, og